

— Но нѣмашъ ли поне нѣкое искусство да се похвалишъ и ти като другитѣ? — Всѣка година, колкото и да е слаба, се има нѣщо да надминава другитѣ.

— Имамъ, отговорилъ рактѣтъ, азъ можъ само да тичамъ бърже.

— Че какъ тѣй, попитало зачудено зайчето, не виджъ ли, че едвамъ пристѣпашъ по сухото?

— Ако не вѣрвашъ — да се опитаме, казалъ смиренно рактѣтъ.

— Добрѣ, отговорило горделиво зайчето и показало самó мѣстото до гдѣто ще се надтичватъ.

— Ти замини напредъ, а азъ ще останжъ отдирѣ, за да не побъркамъ на командата, казалъ рактѣтъ и се приготвилъ за тичанье.

